

PODESZCZWANIE (4) *sb n*

o, pierwsze e oraz a jasne, końcowe e pochylone.

sg G podeszczwaniã (2). ◊ A podeszczwanié (1). ◊ I podeszczwaniém (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Podszczucie psa [czyje] (3) :

Wyrażenia przyimkowe: »z podeszczwania« (2):

~ Szereg: »z podeszczwania i przypędzenia« (2): DZiwifz fkarzył fie/ iż pies Wálków z pofelczwánia/ y z przypędzenia Wálkowego [ex incitatione seu impulsione ipsius Falconis JanStat 1110] ták go obráził y vkąsił/ iż [...] SarnStat 621 [idem] 623. ~

»za podeszczwaniem« (1):

~ Szereg: »za poszczwaniem albo podeszczwaniem« (1): DZiwifz fkarzył fie ná Falká/ ze iego pies zá pofczwániém álbo pofelczwániém [ex incitatione seu impulsione JanStat 1110] iego/ vkąsił go. SarnStat 1266. ~

2. Poddanie myśli, suggestia; podburzenie, podjudzenie [czyje] (1) :

W połączeniu szeregowym (1): obiecuiemy [...] iż ná żadného człowieká żywiącégo przywiedźienié/ pofelczwánié/ rádě/ y rofkazánié [ad nullius viventis hominis requisitionem, inductionem, suggestionem, persuasionem, vel mandatum JanStat 897]/ [...] nie będziemy powinni [...] fie sprzećiwić téy zgodzie SarnStat 1114.

[Wyrażenie przyimkowe: »za podeszczwaniem«: że gdy Chrześciánie zá ich [papieżow] pofelczwániem zá łep chodząc/ iedni drugich tępili/ oni tym czałem możność y pánowaáie swoie nád nimi [...] rościągali. BronApokr 275.]

Synonimy: 2. namowa, natchnienie, pobudzenie, podburzenie, poduszczenie, podżoga.

Cf **PODESZCZWAĆ**